

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא פה.

מסורת הש"ס

(א) [ע"כ, ב] [פ"ה ה"ח],
(ג) [שאלו יער"ן],

גליון הש"ס

נמראה קונה לו מב"מ. מין
כ"מ לט ע"א חוס' דיה מין:
שם ואמאי קרו לה רח"ל.
שבת דף ו' מ"ב (ס מ"ב):

צִיְהוּת הַבָּיִת

(א) תיב"ד ד"ר ארבע וכו'
אלא צריך לומר דחשיב ד'
מדות:

עין משפט
נר מצוה

פג א מ"י פ"ד חב"ל
 מכירה הלכה א קמנ
 פשין פכ טושי"ע ח"ה פתן
 ר טע"ף ג:
פד ב ג מ"י שם ה"ל ח
 טושי"ע ט טע"ף ט:
פה ד מ"י שם הלכה ו
 טושי"ע ט טע"ף ב:
פו ה מ"י שם טושי"ע שם
 טע"ף א:
פז ו מ"י שם טושי"ע שם
 טע"ף ב וכהנ"ל:

רבינו גרשום

[illegible]

(א) ר"ל דע"ל כר' אברהם דאפי'
בסיניטא דשיין כליו דוקא.
(ב) נראה דל"ל כרה"ר ופסח'ר
שאניא של שניהם ולקמן
מפרש דרה"ר דקאמר היינו
בסיניטא.

בב מקום שיש לו רשות להגיד. וזאת והא דאמר לעיל מדד והיית
ע"י סימנא קנה ואוקומנא לתוך קופתו משמע דיקא מדד אכל
גלא מדד לא קנה לו כליו ואומר ר"י דבעי למימר זיל קני וכיון דמדד
כדאמר ליה זיל קני דמי והשמיא מלא דלריכא הני תרי מיני דר' יוחנן

ומיהו ההיא דלפיל דקאמר אפילו
ברשות הרבים ואוקימנא בסימטא
תימא למאי אינטריכא וי"ל דשמא
חדא מכלל חברתה אתמר:

ארבע מדות במוברים. פירש

רבינו שמואל דאין לפרש
רשיות דהא רשות מוכר ונפקד
דא היא דהבא ויהא שאל יממיר
קבלה וסמיכות מקום ופיקח והבנה
וקשה לפירושו דאס כן ליערביניהו
ולתמיניהו ברשות מוכר ורשות נפקד
לא קנה עד שזקבל עליו או יגביהו
או יציליהו או יסבור מקומו ועוד
דאין נראה שמועיל קבלה ברשות
מוכר דאין אדם מקבלה רשותו לאחרים
ע"פ זמנא דמכס כפי חלון (עיינו)
דף עט: ע"פ דמכס לכן עד דא
ובתו בדוליס אכל לא ע"פ בת ובתו
הקטנים מפני שדון כדיו ומ"מ אין
לפרש דחשיב שירות לנפח דבעי
לממיר השתא דמדה של לוקח אין
אפילו ברה"ר כל שכן ברשות מוכר

לא קנה אפ"ה מביעין לן אי קנה ברשות מוכר כליו כל לוקח אי לא
וואס כן מביעין לן לפרוש דהא דקדמור מוכר לא קנה עד
שיגיבנה דבכליו של מוכר איירי וכלאו הכי ז"ל כן לקמן כי אמר
דכליו של לוקח קנה ברשות מוכר א"כ לא חשיב אלא רשות אחד כיון
דכליו של לוקח קנה בכל מקום דהשאלה אין מילוק צין ר"ה ר"ר לרשות
מוכר אלא (ה) דחשיב ד' מידות דכלים מדת סרסור ופסח מוכר ומדת
לוקח ומדת נפקד: **ה"ב** גרסין בריבספא (ויפה) ברשות הלה
הנפקדים אלא לא קנה עד שקיבל עליו או עד שיגיבנה ויזיזנה או
שיכור את מקומו אבל לפי ספרים דגרסי עד שיגיבנה או עד שזיזנה
קשה ליערבינהו רשות מוכר דגרסי נפקד והשאלה שמע
דבכלהו וזכור לו לקונה וא"כ בחוק פ"ק דבינו דף י"ג. והשת: דאמר
מנה לו בידך מהו לפטוי נבעתה שלשמן קנה ומאי דרין מעמד ג' הא
מוכח הכס דתן כחי דמי דתן (שש א"י וסע ד"ה בל) האומר תן גט
זה לשאמי ושער שמרור זה לעבדי חורבתי ואינו חורג בשמורר משום
דמי כחי וא"כ בלא אפילו י' יקנה לו כדאמריה וכלא דפירש ר"ת
דמעמד שלשמן קנה אשמדי בעל כרחו של נפקד אמי שפיר דאזינר
למך מעמד ג' ולמאי דמפרש נמי ר"ת דלא לחמירין תן כחי אלא היכא
דבעשה שטות לו אומר לו תן אבל אם כבר היה צידו לא לחמירין תן
כחי אמי שפיר ועוד י"ל דאמי נמי מעמד ג' דלפ"י אין הפקדון ציד
הנפקד דקי דאי לאו מעמד ג' אינו יכול לזכות לו אלא כשהוא ברשותו:
כליו

ונתמלאת המדה הרי הלא של מוכר ולא קנה לוקח ואע"פ שספק
קני לוקח דהא אפי' בראש לוקח נמי אמרינן לקמן (פ"ג) דלא קנה לוקח
לוקח אף על גב דלא נתמלאת נמי ראשון ראשון קנה דמיא למשך
וקיאל למ"ד מוח מרמי"ר: ובחזק שפיגס על שני"א: ובגון שלא נתן
רדיין בראש לוקח מוכר לא קנה לוקח אע"פ שהמדה שלו רכלי של קנה
בי מוכר עד שיגביהה להגבהה קונה בכל מקום או עד שיזיאלנה
' כהיה' קמון לאסקיפות הכים וקיבלה בדאמרי' בכתובות (דף נ"ג)
מוקיל לה במדה דמוכר כי מוכר ומדה דלוקח כי לוקח דבי מוכר שמימי
מכר תנאיהו למכור בנים לוקח: כיון שפיגס על שני"א מוכר: שמהיה
אע"פ שלא מדה דקני ליה רשותו ואע"פ שהמדה של מוכר רכלי
משך ולא מדה דקחמי ממני' דקנה: המוסקדין אל"ו: שהסקיד שם מוכר
למכור ולמדה פרימי' בבימו דרך כל הנפקדים: עד שיקבל עליו.
אם או שיסכר: והוא הדין נמי גבי רשות מוכר שיך קנהה ושמיכות
דקסם מוכר כשמוכר רוצה הוא לפטע אל' כפוט אל' בימו הלכך קמני
גבי נפקד שיך קבלה ושמיכות דבי היכי שהיה נפקד של זה
ושמיכות וכל שכן בהגדה והזל"ה. ולמאן דמוקי לקמן במאמי
לאני דמופקד בי מופקד והלכך לא קני לוקח ככליו דנפקד:
ח"א

מקדמים בכל מקום אפי'
יקנה כל כך כדאמר לקמן
(ולא אפשיטא: חוץ מר"ר.
לקמן בצרייחא דד' מדות:

כליו של אדם * קונה לה
ורבי יוחנן ור"ש בן לקי
ברה"ר אמר רב פפא
באן בסימא ואמאי *
ה"נ מסתברא דא"ר
של אדם קונה לו בכל
לתינו י"ש לו רשות א
ת"ש איבע מדות במו
מדה למוכר משנתמול
במדה שאינה של י
מדה של אחד מהן ר
דברים אמורים ברה"ק
אבל יברשות
שגיבהת או עד שית
לוקח כיון שקבל עליו
הלה המופקדים אצל
עליו או עד שישכור
ברשות הרבים ובחצ

אם היה פיקח שוכר את
דיקן שזה ליבא ד' מדות ומה
קון זה מזה. ואילו הן מדה
ולו שיהיו להמרינן בה עד
למדת ללוקח הרי אחת מדה
שזה לוקח מיד כשקצבל
דקמפרסן בהו דין הגנהה
ואחרי לי מדברין כריתו זקני
ואם נשקר היין או השמן
במדה שהשקיליו
קמיה [פס]. במדה שזה מוכר:
הי היא צרשמו מוכר:
הי ויטולו בה מקפו עד
לזה להם לזה למדידה וזה
למלאות המדה הרי היא
יכול לקנות המדה כל
שנמנמלאות המדה ללוקח
לעלותן כן שאלה יו ופס'
דמפרסן ואילו ודלא כרב
לה לקמיה (ע"ז) דההם קני
דמפרסן עממא: אבל אם
הי מוכר: ראשון ראשון

אם המדה של מוכר אפי"ר ברה"ר אי נמי בסומתא לא
 כס לקרקע ואם המדה
 של לוקח קנה לו: **דבר**
 מאל דמכר: **פלא**. אם
 יד ומשך דמשיכה לא מהני
 מעטא או עזר דיו נתטע
 (י) מימי לא. ומיהו לקמן ופ'
 ט: **כרשום** קנה. שבי
 ט: **ואם**: **קנה**. **לוקח**.
 לה נמדה ללוקח ולא גרע
 ר' אב' רשמו לנזר פירומי
 לקטע הפירות כאשר הוא
 מנה אורחא דמיתא קטן
 איל ולא להשכיר קטן
 ויז וברמא תנא הכא קב'
 קח ארכא לאומי נמי

י"ס. של לוקח קונה לו אם
גר וכגון דאמר ליה בהדי
אבל בסתמא מיבעיא לן לק
לחצר שאינה של שניהן כדמו

[illegible][illegible][illegible]

כליו של
ברשות
בשמעתין
וכואלדי

כאן נכנס
כל מקום
וזהו הש
דמיון ל
לו רשות
לא: ה"ז
במובין
משמלה
שאינו
על אחד
בר"ר
אכל בר
מוכר ה"
עד שיש
הכללים
לא קנה
שישור
מדות
ר"ה רש
המופקדי
ורשות
שין למ

גבי ראש
 מקומו וז'
 הן ארבע
 שנים ש'
 שלל נחמ
 של אחד
 מוכר קני'
 והוא א'
 מ"כ: עו'
 אז אם הו'
 שיהיו ה'
 משנתמל'
 שצניעו
 להצניע
 ברשות
 מוכר כל
 דפרשיו
 להאי תנ'
 ושמואל ו'
 כליו של
 היתב המ'

שמועתי
 הדמים ל
 כל זמן
 אע"פ ש
 בעל חזר
 ברשות מ
 מרשות ש
 גבי היה מ
 מאני דמ
 וא"ל כל
 בעל חזר
 פירותיו
 נפקד צמ
 ויהא נג
 החס הו
 הראשון
 דמורכ

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones